

Cyklus: Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka

Vitalij Olijnik

7. časť: Svätyňa a spravodlivosť

Vítam vás už na siedmom zo stretnutí, ktoré sú venované duchovnému posilneniu, zjednoteniu sa s Bohom a priblíženiu sa k poznaniu Jeho vôle. Počas tohto cyklu študujeme pravdu o nebeskej svätyni, ako nám ju zjavuje Biblia. Na minulom stretnutí sme študovali tému Kritéria morálky, ako nám nebeská svätyňa pomáha odpovedať na zložité morálne otázky vo svete okolo nás.

„1. augusta v roku 2005 nemecká polícia objavila pozostatky deviatich novorodiatok. Strašný nález našli v jednej dedine vo východnom Nemecku. Podľa správy prokuratúry bola zadržaná žena, ktorá ich porodila a potom usmrtila. Stalo sa to v dedine Brieskow-Finkenheerd, v nemeckej dedine na hranici s Poľskom. Z tohto zločinu podozrievajú 39-ročnú ženu, ktorej meno sa neudáva. Podľa expertov deti prichádzali na svet v období rokov od 1998 do 2004 a boli zavraždené hneď po narodení.“ Toľko povedal reportér v správach.

Aké pocity sa u vás objavujú, keď počujete takéto správy? Aké máte pocity, keď počujeme a vidíme správy o nespravodlivosti, o tvrdosti, o utláčaní, o násilí a o prejavoch zla?

Ešte ďalšia správa. Ruské noviny z 24. augusta 2005. „Mestský súd v Kazani vyniesol ospravedlňujúci rozsudok nad Airatom Chajlilovom, ktorý bol nespravodlivo odsúdený v roku 1998 na základe obvinenia z vraždy šoféra súkromného auta. V tom čase bol Chajlilov vo väzení už 6 rokov a 10 mesiacov. Za nič. Bol nevinný.“ Článok sa volá „Nevinný prežil za mrežami 7 rokov a vinného nikto nehľadal“.

Keď vidíme, že na jednej strane ľudia, ktorí sú zločinci, nepriatelia života, nepriatelia ľudského rodu, sa dosť často vedia skrývať a aj tak ich nakoniec neodsúdia a na druhej strane mnoho nevinných ľudí trpí, nachádzajú sa vo väzení a v iných ťažkých okolnostiach, hoci sú nevinní, nič neurobili, aby mali mať taký horký údel, vtedy sa objavuje veľmi silné želanie, aby na našej zemi existovalo nejaké miesto, nejaký zvrchovaný súd celej zeme, možnože súd celého vesmíru, kde by dozerali na spravodlivosť, kde by zločinci dostávali rozsudky podľa toho, čo vykonali, kde by spravodliví boli ospravedlnení a kde by sa znovu obnovili ideály spravodlivosti a kde by ochraňovali nevinných a trestali nespravodlivých.

Ako pravda o nebeskej svätyni vrhá svetlo na otázky ustanovenia spravodlivosti. To je naša dnešná téma. Volá sa „Svätyňa a spravodlivosť“.

Najskôr sa pozrieme, ako je otázka spravodlivosti v kontexte služby vo svätyni, opísaná v Starom zákone.

Otvorme si 2. knihu Mojžišovu 28,29-30: „A Áron bude nosiť mená synov Izraelových na náprsníku súdu na svojom srdci, keď bude vchádzať do svätyne, na pamiatku pred Hospodinom ustavične. 30 A dáš do náprsníka súdu urím a thumím, a budú na srdci Áronovom, keď bude vchádzať pred Hospodina, a Áron bude nosiť súd synov Izraelových na svojom srdci pred Hospodinom ustavične“.

Áron, veľkňaz, nosil na hrudi špeciálnu tabuľku - náprsník, na ktorom boli okrem 12-tich kameňov, ktoré symbolizovali 12 kmeňov Izraela, ešte dva špeciálne kamene. Ako sa volali? Urim a Tumim. Slovo „urim“ znamená „žiara“. Keď si bolo potrebné ujasniť v danej situácii, ako sa rozhodnúť, keď bolo potrebné zasadiť k súdu, keď zasvietil kameň urim, znamenalo to, že Boh dáva kladnú odpoveď. Keď sa rozžiaril kameň tumim, znamenalo to, že Boh dáva zápornú odpoveď. Týmto spôsobom bol veľkňaz stelesnením spravodlivosti, bol ideálom spravodlivosti. Veľkňaz na sebe stále nosil súd synov Izraelových, pretože sám Boh hovoril, ako treba postupovať.

Podme sa pozrieť, ako je to opísané v 5. knihe Mojžišovej 17,8-10: „Keby ti bola niektorá vec priťažká v súde medzi krvou a krvou, medzi pravotou a pravotou, medzi ranou a ranou, o čo by bol spor v твоjich bránach, vtedy sa zoberieš a pôjdeš hore na miesto, ktoré si vyvolí Hospodin, tvoj Boh. 9 A prídeš ku kňazom, Levitom, a k sudcovi, ktorý bude v tých dňoch, a budeš sa pýtať, a oznámia ti slovo súdu. 10 A učiníš podľa výroku, ktorý ti oznámia z toho miesta, ktoré vyvolí Hospodin, a budeš pozorovať, aby si učinil všetko tak, ako ťa naučia“.

Keď sa na súde vyskytli sporné prípady, keď nevedeli na základe informácií a svedeckých výpovedí rozhodnúť, kto je v práve, vtedy išli za kňazom. Išli na miesto, ktoré si vybral Hospodin, teda do svätyne a tam sa prejavila absolútna spravodlivosť. Hospodin cez urim a tumim odpovedal, čo a ako treba urobiť. To znamená, že v starodávnom Izraeli neboli nikdy prípady nespravodlivo odsúdených ľudí. To znamená, že prípad, ktorý sa stal v meste Kazaň, by sa v Izraeli nikdy nemohol stať, že by nevinného dali do väzenia.

Pozrime sa na 4. knihu Mojžišovu 35. kapitolu, ktorá hovorí o tom, ako svätyňa obhajovala nevinných. 4. kniha Mojžišova 35,22-25: „Ale keby ho sotil z nenazdania, bez nepriateľstva, alebo keby hodil na neho nejakú vec, nech už by bola akákoľvek, bez úmyslu, 23 alebo keby ho nevidel a spustil by na neho nejaký kameň, od ktorého by mohol zomrieť človek, a zomrel by, a nebol by mu býval nepriateľom ani by nebol hľadal jeho zlého, 24 vtedy rozsúdi obec medzi tým, kto zabil, a medzi pomstiteľom krvi podľa týchto súdov. 25 A obec vytrhne takého vraha z ruky pomstiteľa krvi a navráti ho, totiž obec, do mesta jeho útočiska, do ktorého sa bol utiekol, a bude bývať v ňom až do smrti najvyššieho kňaza, ktorého pomazali svätým olejom“.

Práve veľkňaz mal túto rolu: vyhlasovanie človeka za nevinného. Vidíme, že práve svätyňa stála na stráží ochrany nevinných a utláčaných. Tento obraz sa tak jasne popisuje v Starom zákone, že máme celý rad príkladov.

Podme sa pozrieť na jeden z nich. 1. kniha Kráľov 1,50-53: „A Adoniáš bojac sa Šalamúna vstal a odišiel a chytil sa rohov oltára. 51 A oznámili Šalamúnovi a riekli: Hľa, Adoniáš sa bojí kráľa Šalamúna a hľa, drží sa rohov oltára a hovorí: Nech mi prisahá dnes kráľ Šalamún, že nezabije svojho služobníka mečom“.

V čom je zmysel, hlavná myšlienka tejto udalosti? V tom, že svätyňa je miesto, kde netrestajú nevinných. Svätyňa, to je záruka spravodlivosti. Tam bežia, aby získali ochranu, aby získali obhajobu, aby dostali záruku toho, že nebude dopustená nespravodlivosť.

„52 A Šalamún riekol: Ak bude statočným mužom chrabрым, ani jeho vlas nepadne na zem, ale jestli sa nájde na ňom zlé, zomrie. 53 Potom poslal kráľ Šalamún, aby ho doviedli od oltára dolu. A keď prišiel, poklonil sa kráľovi Šalamúnovi. A Šalamún mu povedal: Idi do svojho domu“.

Takže, vidíme, že v Starom zákone bola svätyňa miestom, kam sa človek mohol vždy obrátiť a s istotou vedel, že otázky spravodlivosti budú vyriešené správne, v súlade so všetkými kritériami, ktoré ustanovil Hospodin.

A keď sa stávalo, že ľudia sa stavali proti Bohu alebo sa stavali jeden proti druhému, keď sa stávalo, že ľudia prejavovali tvrdošijný odpor voči Bohu, keď išlo o bezcharakternosť, nečestnosť, vtedy často Boh sám osobne prinášal trest zo svätyne. Pozrieme sa na niekoľko príkladov.

4. kniha Mojžišova 16,35 a 16,41-48: „35 A oheň vyšiel od Hospodina a strávil tých dvesto päťdesiat mužov, ktorí obetovali to kadivo“.

Nebudeme teraz podrobne študovať, čo urobili a prečo to urobili. Tu je dôležité uvidieť, že sám Hospodin zo svojej svätyne vyslal oheň a ustanovil spravodlivosť.

„41 No, potom druhého dňa reptala celá obec synov Izraelových na Mojžiša a na Árona a vraveli: Vy ste usmrtili ľud Hospodinov“.

Keď sa spoločenstvo obrátilo proti Mojžišovi a Áronovi, chceli zničiť nevinných ľudí. Keď spoločenstvo povstalo proti nim, čo sa stalo? Oni sa obrátili k stanu zhromaždenia.

„42 A stalo sa, keď sa zhromaždila obec na Mojžiša a na Árona a obrátili sa k stánu zhromaždenia, tu hľa, pokryl ho oblak, a ukázala sa sláva Hospodinova“.

Utekali k svätyni, lebo vedeli, že len Hospodin ich ochráni a všimnite si, čo sa stalo. Zakryl ich oblak a ukázala sa Hospodinova sláva.

„43 A Mojžiš a Áron prišli pred stán shromaždenia. 44 A Hospodin hovoril Mojžišovi a riekol: 45 Vyjdite zprostred tejto obce, a zahladím ich v okamihu“.

A tak ďalej.

Vidíme, že keď niekto ohrozoval život človeka alebo nebola možnosť použiť súdny systém na vyriešenie otázok spravodlivosti, čo sa vtedy odohrávalo? Sám Hospodin zakročil! Priamo

konal, sám prejavoval spravodlivosť, ospravedlňoval nevinných a trestal nespravodlivých. Podobných príkladov nájdeme vo Svätom písme veľmi veľa.

Podme sa teraz pozrieť, ako sa táto myšlienka o nebeskej svätyni ako o centre uplatňovania súdництва, ako sa táto myšlienka o svätyni ako o najvyššom súde pre celú zem odráža teraz už v Novom zákone.

Otvorme si knihu Zjavenie 8,3-9 - to je už obdobie po uzavretí Novej zmluvy: *„Iný anjel prišiel, postavil sa k oltáru so zlatou kadidelnicou a dostal mnoho tymianu, aby ho pridal k modlitbám všetkých svätých na zlatý oltár pred trónom. 4 Dym tymianu vystupoval z anjelovej ruky s modlitbami svätých pred Boha.“*

Tu sa opisuje nebeská svätyňa a hovorí sa o tom, ako tam prebieha bohoslužba, vďaka ktorej modlitby svätých, modlitby Božieho ľudu stúpajú pred Boha. Oni sa pomodlili a podme sa pozrieť, čo sa deje ďalej.

„5 a anjel vzal kadidelnicu, naplnil ju ohňom z oltára a hodil ju na zem. A nastali hromy, zvuky, blesky a zemetrasenie. 6 Sedem anjelov, ktorí mali sedem trúb, sa pripravilo trúbiť. Trúbenie štyroch anjelov: zničenie tretiny prírody 7 Zatrúbil prvý. Nastalo krupobitie, oheň zmiešaný s krvou, a padlo to na zem. Tretina zeme zhorela, tretina stromov zhorela a všetka zelená tráva zhorela. 8 Zatrúbil druhý anjel. A do mora padlo niečo ako veľký, ohňom horiaci vrch. Tretina mora sa premenila na krv, 9 tretina morských živočíchov zahynula a tretina lodí sa potopila.“

A tak ďalej. Čo sa tu odohráva? Boží ľud volá k Božiemu trónu v nebeskej svätyni, prináša do nebeskej svätyne svoje modlitby o ochranu a Hospodin zo svätyne reaguje trestom. Hospodin zo svätyne posielal trest, ktorí postihuje tých, ktorí prenasledujú Boží ľud.

A tento obraz pokračuje ďalej v knihe Zjavenie 9,13-15: *„A šiesty anjel zatrúbil, a počul som jeden hlas zo štyroch rohov zlatého oltára, ktorý stál pred Bohom“.*

Znovu vidíme obraz nebeskej svätyne.

„14 ktorý to hlas hovoril šiestemu anjelovi, ktorý mal trúbu: Rozviaž tých štyroch anjelov, poviazaných pri veľkej rieke Eufrate. 15 A boli rozviazaní štyria anjeli, ktorí boli prihotovení na hodinu a na deň a na mesiac a na rok, aby pobili tretinu ľudí“.

Keď Hospodin pokračuje vo vylievaní svojich trestov na prenasledovateľov jeho ľudu, toto všetko sa odohráva práve zo svätyne. A Boh posielal anjelov. On vysielal mocné bytosti, aby priniesli Jeho trest.

Teda vidíme, že nielen v období Starého zákona, keď bola svätyňa ešte na zemi, no i v období Nového zákona, keď bohoslužba prebieha v skutočnej, reálnej nebeskej svätyni,

Boh z nebeskej svätyne pokračuje v posielaní trestov a uskutočňovaní spravodlivosti na zemi, ako odpoveď na modlitby a prosby svojho ľudu.

V knihe Zjavenie 14,17-20 nájdeme ešte jeden podobný príklad: *„A zase iný anjel vyšiel z chrámu, ktorý je na nebi, a mal aj on ostrý srp. 18 A ešte iný anjel vyšiel z oltára, ktorý mal moc nad ohňom, a zavolať veľkým krikom na toho, ktorý mal ten ostrý srp, a povedal: Pošli svoj ostrý srp a zrež strapce vinice zeme, pretože dozreli jej hrozná. 19 A anjel hodil svoj srp na zem a orezal vinicu zeme a hodil do veľkého lisu hnevu Božieho. 20 A lis bol šliapaný vonku za mestom, a z lisu vyšla krv...“.*

Tu je symbolicky opísaný druhý príchod Ježiša Krista, počas ktorého budú nespravodliví potrestaní. Odkiaľ vychádza toto rozhodnutie o treste nespravodlivých? Z chrámu, ktorý sa nachádza v nebi.

Najvýraznejší príklad opisu trestu, ktorý sa uskutočňuje z nebeského chrámu, nájdeme v nasledujúcej kapitole, v Zjavení 15,5-8: *„A potom som videl a hľa, otvoril sa chrám stánu svedectva na nebi, 6 a z chrámu vyšli siedmi anjeli, ktorí mali sedem rán, oblečení v ľanovom, čistom a skvelom rúchu a na prsiach boli prepásaní zlatými pásmi“.*

Sú oblečení ako kňazi, majú ľanový odev so zlatými pásmi a vychádzajú z chrámu na nebi.

„7 A jedna zo štyroch živých bytostí dala siedmim anjelom sedem zlatých čiaš, plných hnevu Boha, živého na veky vekov. 8 A chrám sa naplnil dymom od slávy Boha a od jeho moci, a nikto nemohol vojsť do chrámu, dokiaľ sa nedokonalo sedem rán tých siedmich anjelov.“

Rovnako ako sme v Starom zákone čítali, že keď Boh chcel ochrániť Mojžiša a Árona, tak chrám pokryl oblak a potom odtiaľ vyšiel zničujúci oheň na nespravodlivých, rovnako aj tu vidíme ten istý obraz, len chrám sa nachádza už v nebi a raz tam bude rozhodnuté ohľadom všetkých nespravodlivých a odtiaľ, z nebeského chrámu vychádzajú anjeli, on sa naplní dymom a služba v ňom sa ukončuje.

V praxi to vyzerá nasledovne. Pozrime sa, čo hovorí Zjavenie 16,1-6: *„Potom som počul mohutný hlas z chrámu hovoriť siedmim anjelom: Chodte a vylejte na zem sedem čiaš hnevu Božieho! 2 A odišiel prvý, vylial svoju čašu na zem a zlé, odporné vedy vyhodili sa na ľuďoch, ktorí mali znak šelmy a klaňali sa jej obrazu. 3 Druhý vylial svoju čašu na more, premenilo sa na krv ako z nejakej mŕtvolky, a zahynulo všetko, čo žilo v mori. 4 Tretí vylial svoju čašu na rieky, na pramene vôd, a premenili sa na krv. 5 Nato som počul volať anjela vôd: Spravodlivý si, ktorý si a ktorý si bol, Svätý, že si tak rozsúdil; 6 lebo vylievali krv svätých a prorokov, preto si im dal piť krv; zaslúžili si to!“*

Vidíme, ako zároveň zo svätyne vychádza ochrana spravodlivých, ochrana svätých, ochrana tých, ktorí sa boja Hospodina a chcú žiť podľa Božej vôle a zároveň trest pre tých, ktorí majú znak šelmy, pre tých, ktorí prenasledujú svätých a prelievali krv nevinných. Raz, ako hovorí

prorocká kniha Zjavenie, na zemi každý ponesie odplatu. Každý dostane odplatu: buď to bude ochrana od Hospodina a odmena alebo to bude trest a smrť.

Túto tému ochrany by som dnes chcel osobitne zdôrazniť. Veľmi jasne sa táto téma odráža napr. v Zjavení 6,9-11: *„Keď otvoril piatu pečať, videl som pod oltárom duše zabitých pre Božie slovo a pre svedectvo, ktoré vydali. 10 A zvolali mohutným hlasom: "Dokedy, Pane, svätý a pravdivý, nebudeš súdiť a pomstiť našu krv na tých, čo obývajú zem?" 11 Každý z nich dostal biele rúcho a povedali im, aby ešte krátky čas odpočívali, kým sa nenaplní počet aj ich spolu služobníkov a ich bratov, ktorí majú byť zabití ako oni“.*

A ďalej vidíme, ako sme už prečítali v 16. kapitole, že tých, ktorí prelievali krv, tých, ktorí prejavovali násilie, čakali rany a Boží trest.

Takže, keď Sväté písmo hovorí o svätyni, odкрýva nám ešte jeden veľmi dôležitý aspekt svätyne, ktorý má význam pre každého obyvateľa zeme. Hoci pozemské súdy môžu vynášať nespravodlivé rozsudky, hoci tu často nevinní môžu byť odsúdení a vinní môžu byť ospravedlnení, Hospodin, ktorý sedí na tróne súdu v nebeskej svätyni, uskutočňuje veľmi dôležitú službu vynášania spravodlivých rozsudkov. On vykonáva svoj súd, ako už teraz a priamo v tých prípadoch, keď človek dosiahne mieru bezzákonnosti, tak i v budúcnosti – On veľmi jasne hovorí o tom, že príde čas zúčtovania. Nebeská svätyňa je súdnou komorou a je zvrchovaným súdom celého vesmíru a tam sa budú vynášať rozsudky v súlade so spravodlivosťou a s plným vedomím vševěduceho Hospodina.

Takže, čo to pre nás znamená v praxi? Táto otázka má dva strany.

Prvá z nich spočíva v tom, že zo svätyne prichádza pomoc utláčaným pri riešení otázok spravodlivosti. To znamená, milí bratia a sestry, že keď vás niekto utláča, keď niekto potláča vaše práva, keď vás niekto nespravodlivo uráža teraz, v minulosti alebo v budúcnosti, vedzte, že nie je dôvod byť zmalomyseľnený, pretože Hospodin sa za vás určite postaví - dnes, zajtra alebo v posledný deň. Nič neprekážne pomedzi Jeho ruky. A vinní si určite ponesú trest. Pre utláčaných je to povzbudenie a potešenie, pretože Hospodin nezabudol. Hospodin si pamätá. A príde okamih, keď On vloží všetky hriechy, všetku bezzákonnosť na všetkých nespravodlivých a hlavne na pôvodcu zla, na satana, na prvotnú príčinu a oni si potom ponesú spravodlivú odplatu.

Opačná strana mince však predpokladá, že keď sa nachádzate v radoch utláčateľov, keď ste medzi Božími protivníkmi, keď ste medzi narušiteľmi spravodlivosti, keď ste medzi tými, ktorí stoja proti Bohu a vaše zlo smeruje proti blížnemu, vtedy Sväté písmo hovorí: Pozor! Pretože Boh to vie. Pretože pred Jeho tvárou sa píše pamätná kniha, pretože všetko je zapísané a nič neunikne Jeho pohľadu. Raz príde čas odplaty.

A o tomto, práve v kontexte svätyne, píše apoštol v Liste Židom 10,26-31: „*Lebo ak dobrovoľne hrešíme po prijatí poznania pravdy, potom už niet obety za hriechy, 27 ale iba hrozné očakávanie súdu a žiara ohňa, ktorý strávi protivníkov*“.

Chcem teraz vysvetliť slovo „dobrovoľne“. V origináli sa používa slovo, ktoré znamená „zlomyseľne“. Keď sme dostali poznanie pravdy, keď vieme, ako máme správne postupovať, ak zlomyseľne, tvrdohlavo, svojvoľne, spurne pokračujeme v hriechu, pokračujeme istú vybranou cestou, tak už viac neostáva obeť za hriech. Vtedy v nebeskej svätyni pre nás už viac niet nádeje, no „iba hrozné očakávanie súdu a žiara ohňa, ktorý strávi protivníkov“.

„28 Ak niekto poruší Mojžišov zákon, zomrie bez milosrdenstva na základe dvoch alebo troch svedkov; 29 uvážte, o čo hroznejší trest si zaslúži ten, kto šliape po Božom Synovi, znevažuje krv zmluvy, v ktorej bol posvätený, a tupí Ducha milosti? 30 Ved' poznáme toho, ktorý povedal: "Mne patrí pomsta, ja sa odplatím." A zasa: "Pán bude súdiť svoj ľud." 31 Je hrozné padnúť do rúk živého Boha“.

Práve v kontexte svätyne, práve v kontexte opisu krvi zmluvy, opisu svätyne, v zmysle opisu služby vo svätyni, Boh hovorí: pamätajte si, že máte čo dočinenia so stelesnením spravodlivosti a moci v celom vesmíre.

Ak človek úmyselne a tvrdohlavo vytrvalo ide cestou odporu proti Bohu, bude súdený, bude potrestaný. Keďže žijeme na našej zemi, pokrivenej hriechom, stretávame sa s tým, ako matka zabíja svoje vlastné deti, ako nevinní prežívajú roky za mrežami, ako nás nespravodlivo utláčajú, pamätajte si, že existuje zvrchovaný súd vesmíru, kde sa veci riešia nepodplatiteľnými sudcami, ktorí majú úplnú informáciu.

Bežte do nebeskej svätyne za spravodlivosťou, za Božou ochranou. Bežte tam a vedzte, že Hospodin určite znovu nastolí spravodlivosť.

Môžem povedať, že som bol vo svojom živote už neraz svedkom toho, ako Hospodin v našom čase, reálne a viditeľne trestal ľudí, ktorí svojvoľne a zlomyseľne išli proti Nemu. A Hospodin sa nezmenil od tých čias, odkedy ustanovil svätyňu v Starom zákone. A Nový zákon svedčí o tom, že On v tom ďalej pokračuje. Preto máme byť presvedčení, že Hospodin nás určite ochráni.

Možno má teraz niekto z vás nejakú ťažobu alebo ste možno niekým utláčaní. Pri akejkoľvek dôvode, pri akejkoľvek otázke sa obráťte na Hospodina, prichádzajte s vierou do nebeskej svätyne, predkladajte tam svoje modlitby a oni ako tymián prídu pred Božiu tvár. A odtiaľ, z neba, Hospodin zareaguje. Pošle odplatu, ktorá bude pôsobiť a spravodlivosť bude nastolená. Rovnako, ako v jednej známej básni Lermontova zazneli slová: „Existuje aj Boží súd. Existuje hrozný súd. Súd, ktorý čaká. Je neprístupný zvoneniu zлата a všetky myšlienky a skutky dopredu vie.“

Nebeská svätyňa je zárukou spravodlivosti v celom vesmíre. Amen.

Preložené so súhlasom Vitalija Olijnika.